

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Srbi in Hrvatje.

V ruskem listu „Denj“ priobčil je M. Filipov, ki se jako mnogo bavi s slovanskimi zadevami, članek ob odnošajih mej Srbi in Hrvati, s katerim se mi povse ne strinjamo, a ga priobčimo svojim čitateljem, ker je važno vedeti, kako da sodijo Rusi o hrvatsko-srbskem vprašanju. Članek slove:

„Če bi ne bilo dovolj dokazano, da sta narodnost in pleme različna pojma, in da dva jako sorodna naroda moreta hoditi različne narodne pote, bilo bi zadosti pokazati na primer Srbov in Hrvatov.

Tu imamo dva naroda, ki se v etnografičnem oziru skoro nič ne razlikujeta, ki govorita jeden in isti jezik, pa se vendar ne zlivata v jedno narodnost, temveč bijeta mej seboj hudo borbo, jako škodljivo za obe strani.

Na prvi pogled bi se morda kdo čudil, da imata dva naroda, ki se na videz le v tem razlikujeta, da piše jeden s cirilico, drugi pa z latinico, različne težnje, različne ideale. Pa zadosti je, če omenimo, da za latinico stoji katolicizem ali zapadna kultura sploh, za cirilico pa pravoslavni vzhod. Različje je veliko in opravičuje mnenje Renana in družih, da vera more ustvariti narodnost.

Vender bilo bi napačno misliti, da je razpor mej Srbi in Hrvati nekaj podobnega zgodovinskemu zakonu, ki se ne da premeniti. Da nahajajo se znamenja, da se to nasprotje manjša. Težnje Hrvatov in Srbov morejo to nasprotje celo povečšati, toda to more trajati le tako dolgo, da bodeta obe narodnosti imeli opraviti z občinim bolj nevarnim sovražnikom, in to se bode kmalu, kmalu zgodilo. Tako imenovana hrvatska ideja, ki se je nedavno izrazila v programu dalmatinskega hrvatskega kluba, izvaja svoj začetek iz davnih časov. V petem desetletju se je Avstrija posluževala te ideje, kakor protivesje proti madjarskim revolucionarnim težnjam. Dokazano je, da je Metternich pošiljal agente, ki so tajno hujskali Hrvate proti Madjarom. Vender ne gre vsega hrvatskega gibanja pripisovati intrigam avstrijskim. Bilo je v tem gibanju mnogo samobitnih zdravih načel, če tudi pripravljenih po romantizmu v okusu tega časa. Tedaj so se storili tudi prvi

poskusi za hrvatsko in srbsko zblizanje; pa sprva se je bilo pokazalo namesto zblizanja nasprotstvo. Hrvatje so bili izumili takomenovano „ilirsko teorijo“, glavni propovednik kateri je bil nadarjeni agent Metternichov dr. Gaj, ki je zložil znamenito pesen „Još Hrvatska ni propala“. Privrženci njegovi bili so pošteni ljudje, pa ne daljnovidni, ki so kmalu vzbudili proti sebi nasprotje pravoslavnih Srbov. Ilirskemu gibanju se pa imajo Hrvatje vendar mnogo zahvaliti. V njih so se začele snovati šole, čitalnice, društva (da celo ženska). Kar se tiče mene, mislim, da če je tudi Gaj bil orodje Metternichovo, vender ni bil slepo orodje: morda je ta prebrisani Slovan celo varal patrona svojega in pod videzom uslug Avstriji izvajal lastni narodni program. Ko je prišlo nazadnje 1848. leta do resnega boja, podali so Srbi roko Hrvatom. Srbski patrijarh Rajačić blagoslovil je tega leta bana Jelačića na boj z Madjari.

Pa žal, plodov te borbe neso pobrali (deloma zaradi tega, ker smo mi bili poslali vojsko na Ogorsko) Slovani, temveč Nemci, pozneje pa Madjari. V sedmem in osmem desetletju našla je velikohrvatska ideja novega naučenega boritelja v Antonu Starčeviću. Po njegovej želji gre Hrvatom ne le hrvatska zemlja, temveč tudi več srbskih pokrajin. „Od nemških pokrajin do Makedonije, od Dunava do morja, na Južnem Štajerskem, Koroškem, Kranjskem, Goriškem, Slavonskem, Dalmatinskem, v gorah Albaniji, Črnej gori, Hercegovini, Starej Srbiji, Srbiji, — povsod je hrvatska država. Teško si je predstaviti bolj čudno teorijo, v katerej je vse vkupe. plemena, narodnosti, zgodovinsko nastale pokrajine, pomešane v nekako nemogoč kaos.

Velike zasluge ima Starčević kot boritelj za zgodovinsko pravo hrvatsko, kot neutrudljivi nasprotnik Madjarov; pa njegovi pojmi o zgodovinskem pravu so jako čudni in proti Srbom kaže tako nasprotje, da zasluži grajo. Dosta je, če omenimo, da so avstrijski Srbi po besedah Starčevićevih „izvržek“, nekaki hrvatski „parije“, pomešani mej Hrvati, kakor cigani.

Čehi govore o kroni svetega Vavla; pa to ima že zmisel, ker Slovaki ne morejo sami osnovati narodne celote, in se tudi primerjati ne morejo s

Čehi. Pa „krona Zvonimira“, pod katero se razume domišljeno hrvatsko pravo na Bosno in Hrcegovino in druge zemlje srbske, je pa prava glupost. In kako lahko bi se sporazumeli mej sabo Srbi in Hrvatje. Hrvatje naj le prepuste misel o podčinenji srbskega elementa, kateri nikakor ni slabši od hrvatskega, temveč silnejši, ker se more opirati na dve nezavisni državi — Srbijo in Črnogoro — dočim Hrvatje nemajo nobene narodne države in se zatorej morajo skrivati čisto pod črnožolto zastavo. Znano je, da so najslabši uradniki v Bosni in Hrcegovini Hrvatje.

Mi popolnoma simpatizujemo z borbo, katero je začel hrvatski narodni klub dalmatinskih deželnih poslancev z avstro-madjarskim dualizmom. Ideja zjedinenja Dalmacije s Hrvatsko mora se šteti mej najresnejše, ki so se kedaj rodile mej avstrijskimi Slovani. Vpraša se, zakaj to velikohrvatsko gibanje ni našlo sočuvstva mej Srbi, temveč nasprotje? Na videz kako milo se glasi sledeči poziv, ki sestavlja jedno točko velikohrvatskega programa: „Pod zaščito hrvatskega državnega prava nastopajo Hrvatje in Srbi kot jedini narod, razen katerega ni drugzega v Dalmaciji.“ Povodom petdesetletnega jubileja Strossmayerja je „Obzor“ tudi vabil Srbe, da naj se zedinijo s Hrvati v jeden narod. Na to je popravici odgovoril „Srbobran“ organ Zagrebskih Srbov: „Dajte nam jasen in odločen odgovor: ali res gojite do nas bratska čuvstva, ali želite z nami po bratski živeti, ali pa le težite kakor Starčević, da bi pohrvatili Srbe in tako pomnožili število boriteljev za veliko Hrvatsko h katerej prištevate tudi Srbsko, Bosno in Hercegovino.“

Narodnost stoji seveda višje nego plemensko različje. Pa žal, da Srbi sestavljajo narobe jedno pleme in dve narodnosti. Zjedinenje se pa ne more začeti z jednostavno trditvijo, da ni dveh narodnostij, temveč so sami Hrvatje.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. oktobra.

Nemški deželni poslanci ki so se zbrali v Pragi so sklenili, da ne pojdejo v deželni zbor češki.

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

II.

(Dalje.)

Vse njegove misli zavzemala je usoda obitelji Květové. Prošnjo hčere nekdanjega sodnika izpolnil je pred tednom. In nastopek njegove poti? — Natančno tak, kakor bi ga bil videl preje. Gospôda so migali z rameni, čudili se, da prihaja za upornike prosit baš on, sklicevali se na visoka povelja, in ko jih je prosil, da bi ga smel vsaj posetiti — potolažiti, začudili so se še bolj, drug drugega pogledal je značilno in njegovo željo so naravnost odbili.

„To je jeden iz onih skrajnih mož, ki sanjajo o nekem češkem narodu. Pokazal nam je tako vsaj pravo kožo. Kdo ve, ni-li tudi v onih vrstah. Začeli so se v njih luknjah gibati ravno ob istem času, ko je prišel na Okrouhlinu.“

Okrajni gospod pogledal je pri tem na listine, katerih je imel na pisalni mizi celo kopo. Posli v

okrajnem uradu si niti niso utegnili podajati kljuk pri vratih.

„Res dà! — Bil je tam meroma jeden teden, ko so se uprli v Jiřicah.“

„Naučiti ga bomo tudi morali katekizma! — Nič ne velja!“

Cesarski komisar je bil prava roka, včasih tudi prava glava okrajnega gospoda.

„Pošljemo na Okrouhlinu zaupno vprašanje! — Tamošnji župnik, zdi se mi, je vendar razumen!“

Okrajni komisar se je zasmehljivo namuznil.

„A hitro moramo storiti tako — še danes!“

Okrajni glavar pozvonil je najstarejšemu pisarju, sam sédel je na zofu, komisar pa je narekoval vprašanja, katere ste deloma spoznali. —

Od istega dne priplazila se je gospodu kapelanu v srce čudna slutnja in ni ga ostavila do današnjega dne. Pri Květu tudi ni bil še do današnjega dne, da bi sporočil, kako je opravil. Ni imel toliko poguma, da bi prinesel v hišo, katere streha se je upognila pod težo zlih dni, hudo vest. — Tako bilo mu je tudi takrat, ko je odhajal iz Prage na velikonočne praznike, ko je videl od daleč črneti v snegu rodno vasico, ko je že razločil belo kočo s streho polno mahu in plevla... Takrat se mu

je tudi zdelo, da ne more dihati, da ima na mladih prsih teško tnalno, in da mu k srcu sega roka studena kakor led. In ko je odprl dveri v revno a čisto sobo, skalile so se mu oči, usta so mu zadrhtela in pozabil je tudi pozdraviti, kajti v kotu sobe na postelji, ki je bila sicer lepo posteljana, zrahljana in s pisanim prekrivalom prestrta, opiral se je ob blazino starček z obrazom na smrt bledim in ga pozdravljal doma na počitnicah s tihim, slabim glasom ter s težavo vzdignil srebrolaso glavo, da bi sina poljubil... Takrat ga ona slutnja ni ogoljufala in od nekoliko dni priplazila se mu je v glavo in odondod k srcu v drugo.

In držala se je mlade duše tudi v spanji.

„Světluška! — Světluška! Ali veš, ali slutiš, da si postala meni veša? V migljajoč tvoj lesk sem se zagledal in zdaj moram za njim — moram. Ti me vabiš za saboj, a umikaš se mi dalje in dalje v nedogled... Světluška-veša!“

Sveča na mizi v mednem svečniku je že davno dogorela, v sobi bila je gosta tema, a mladi mož bdel je še za mizo. Pred njegovimi očmi razprostiral se je temen, pust kraj, nikjer žive duše, nikjer človeka. In v tem temnem, pustem kraju, nad katerim se je tudi nebo prevleklo s smrtno odejo, trepetala je

Vsi so bili jedini, da sedaj, ko je grof Thun imenovan namestnikom in je vprašanje o kronanji prišlo v razgovor, ne morejo popustiti pasivne politike. Vsa vladna prizadevanja, da bi Nemce spravili v deželni zbor, bila so zaman. Nemci se nadejajo, da bodo naposled le spodbili Taaffeja, s tem da se ku-jajo. Zadnje dni se je tudi že res govorilo o demisiji sedanjega ministerstva, a ta vest se nam ne dozdeva verjetna. Najbrž jo razširja vlada sama, da bi tako desničarje prisilila, da bi bili zmernejši v zahtevah svojih.

Ogerski finančni minister je že sestavil budget za bodoče leto, ki kaže baje samo 1 milijon primankljaja. To bi bilo znamenje znatnega zboljšanja ogerskih financ, če bi ne kazali končni državni računi, da je na Ogorskem primankljaj slednje leto nekaj milijonov večji, nego se je proračunil.

Vnanje države.

Ruski car pride v Berolin baje še le pojutaranjem. Zvečer bode njemu na čast velika predstava v dvorni operi. O pripravi za vsprejem se pa nič posebnega ne poroča.

Kakor je zvedel nek angleški list, je knez črnogorski, ko je bil poslednji pot v Peterburgu, sklenil pogodbo z Rusijo, da jej odstopi del Barskega zaliva. Rusija plača za to Črnejgori veliko vsoto in v zalivu napravi utrjeno pristanišče. Ta vest pa ni prav verjetna, ker je po članu 29 Berolinskega dogovora Barsko pristanišče zaprto vojnim ladijam vseh narodov, ker se v okolici Bara ne smejo napravljati nobene utrdbe in Avstrija izvaja zdravstveno policijo v vsej okolici Bara.

Ruski listi se bavijo z vestjo, da bode Turčija priznala Koburžana knezom bolgarskim. Noben ruski list tega ne verjame, ker s tem bi se popolnoma razrušil Berolinski dogovor, ker ni misliti, da bi Rusija priznala Koburžana. Rusom bi to le ugajalo, ker bi potem dobili popolno svobodo akcije. „Novoje Vremja“ misli, da so vesti o priznanji Koburžana imele drug namen. Hoteli so le doseči, da bi verjeli v Rusiji, da bi Nemčija bila pripravljena podpirati Avstrijo v tej zadevi. Potem bi prihod carjev v Berolin seveda ne bil drugega nego akt uljudnosti. Ker se je ta pohod sklenil vzlic nezadovoljnosti Rusije z nemško-bolgarsko politiko, misli ta ruski list, da morajo zanj biti važni uzroki in da bode ta shod velicega pomena. Pisava tega oficijoznega lista ruskega se nam zaradi tega dozdeva malo čudna, ker so še nedavno ruski listi zatrjevali, da carjev prihod v Berolin ne bode imel nobenega političnega pomena.

Francoski minister vnanjih zadev Spuller se je bil baje v oficijalnej noti na rusko ministerstvo vnanjih zadev pritožil, da se ruski listi tako potegujejo za Boulangerja. Nota je imela uspeh, kajti ruski listi nehali so proslavljati Boulangerja. — Vlada francoska more biti zadovoljna z izidom nedeljskih volitev, ko je prišel tudi Constans v zbornico. V Toulousu so zmago njegovo slavili z razsvetljavo. V Parizu je voljenih 23 republikanov in 19 opozicijonalcov, kar tudi kaže, da je v Parizu naidušenje za Boulangerja že nekoliko pojenjalo. Vodja Boulangerjevih pristašev v zbornici bode Laguerre.

Danski zbornici sta se sešli predčera in izvolili svojega dosedanjega predsednika Høgebroga in Lieba. Najbrž se bode že v prvih sejah pokazalo nasprotje mej vlado in večino dolenje zbornice.

Dopisi.

Od Drave dne 1. oktobra. [Izv. dop.] Od kar je zapustil uredništvo „Slov. Gosp.“ urednik g. dr. Gregorec, bil je ta jedini naš južnoštirski tehnik v svojih člankih vedno najpohlevnejša ovca.

lučica, kakor bi se bila gori odtrgala zvezda in bi jo tu nanaglomna zadržala tajinstvena roka — najsvetlejšo zvezdo, sam demant in sam biser in samo dragocene kamenje. Potnik, katerega so iz daljnega kraja sem zanesli vetrovi, zavriskal je od radosti in hitel, kar je mogel, za očarujočo lučico, da bi jo ujel in pritisnil na svoje lice... A čim bliže je prišel in se je že tako rekoč dotaknil, odletela mu je znova pred očmi v nezmerno daljavo in ga znova vabila k sebi z onim trepetajočim svitom, čudovitim leskom, da je revež omedlel, izmučen se zrušil na zemljo s krikom, s čimer se mu je srce razpočilo.

„Ali veš in slutiš, da bi s svojo dušo kupil tvojo srečo, daš ne tajim, da ostaneš meni, Svēt-luška — večne veke veša, da mi, ko bi zauriskal: ne uideš mi več — izgineš zopet v nezmernost... ti mila, draga vešica! — Kam so me zanesli vetrovi in kaj so mi zaveli v dušo? Zanesli so me tudi v pust, temen kraj in priveli v dušo — tebe, Svēt-luška, in odveli mi mir, ki se nikedar ali stoprav za dolgo let vrača, ki se človek že kakor deblo, kateremu so strele odbile vse veje, razrušile vso krono in kakor v zasmeh ostavile samo jedino zeleno vejico... A bliščiš mi pred očmi tudi v snu, skla-

Vse kar se je imelo povedati resno, povedalo se je le v ovinkih, češ, da se bo nam manj zamerilo. Toda iz poslednje številke „Gospodarja“ smo razvideli, da tudi pohlevnej ovcī včasih kri zavre, da tudi najpotrpežljivejši človek odpre včasī usta k pravičnej jezi.

Dolgo se že kuha za nas Slovence v Štirski nekaj nenavadnega v Gradci. Ako se o mnogih drugih rečeh lahko reče: „schon alles da gewesen“, vender o tej ambroziji se ne bo moglo reči, da je „schon da gewesen“, kajti recept za takšno skuho prišel je iz pruske kuhinje. Kakor je čitateljem že znano, hote Nemci v Gradci osnovati društvo, čegar namen bode: kupovati posestva, katera pridejo na Slovenskem, glavno na Štirskem, na prodaj, ter oddajati jih v roke nemškim naselnikom, katerim se bo ob enem od društva dajala v ta namen tudi podpora itd.

Ta nakana pripravila je tudi našega „Gospodarja“ v pravično jezo, katero je v svoji 40. številki klicajoč kmete na stražo, tudi času primerno izrazil. Da, takozvanih resnih člankov smo že dolgo pogrešali. To društvo naziva se tam „kakor nalašč iz pekla“ in nakana njegova zamogla se je poroditi le v „črnej človeške duši“. Kdor iz Slovencev tega, kaj ima vse od Nemcev pričakovati, ni spregledal doslej, temu mora pasti sedaj lupina z očij, da bo razvidel, da ne le ponemčevanje našega naroda, marveč popolno odstranjenje njegovo iz domačega kraja, to je konečni smoter naših Nemcev, ki se pak pri tem še nazivajo, da so — kristijanje...

Proti takšnemu početju moramo se z vso energijo postaviti se v bran. Ako vlada nima toliko sočutja, da bi takšnega društva sploh ne dovolila, pomagati si moramo sami. Pred vsem pa je nas vseh Slovencev v Štajerskej dolžnost, da skrbimo, kar največ za to, da se čim preje mogoče odtrgamo od Gradca ser pripojimo h Kranjskej. Menimo, da imamo že dosti teh „blagrov“, ki nam dohajajo iz Gradea.

Dalje pa hočemo skrbeti pri bližnjih volitvah, da volimo za poslance prave korenjaške može, ki bodo imeli toliko poguma, da bodo tem Nemcem in vladi povedali, kaj Slovenci v obče in v Štirski posebe, zahtevamo.

Mi Slovenci zahtevamo zedinjeno Slovenijo in vsak poslanec, ki bi ne podpisal tega programa, naj se zmatra za izdajico ter naj se v pravem času nadomesti z drugim. Zedinjena Slovenija bodi na nakane in težnje Graških Nemcev naš najgrozovitejši odgovor.

Dalje pa se povsem zlagamo z napotili, ki jih čitamo v članku „Slov. Gosp.“: „Ako že kdo izme Vas, slovenski kmetje, silo trpi (in kdo bi jo pri vedno rastočih davkih ne trpel?), pomagaj mu slovenski kmet; ako že kdo mora prodati, naj prodaja domačinu, o katerem ve, da je narodnjak! Pri njem bode posestvo še vender-le v dobrih domačih rokah. Upamo sicer, da se bode to ostudno početje pruso-židov samo na sebi kaznovalo in svoj hitri konec našlo, vender bodimo čuječi, kajti sovražnik naš čuje noč in dan, kot ropar za plotom. Bolje, da gledamo črno, da vidimo v nasprotniku našem združene vse zlobne lastnosti, kolikor jih gre

njaš se nad-me in šepetaš mi tako čudne in tajinstvene besede... V istini so ti dali tako nenavadno ime, kakor bi ti bili že nad zibeljo odmerili pot življenja, da zasvetiš, da se zablesketaš kakor zvezda, demant, biser, dragoceno kamenje in potem...? — Svētluška-veša!“

Ali še nikedar niste slišali o vešah, o njihovi čarobni moči, o njihovi nepremožni privlačnosti, o njihovem čudovitem svitu, od kojega pozni potnik omamljen, ožarjen pozablja vsega, doma, življenja svojega, svoje duše in gine neoplakan, neosolžen? Le veša sveti mu nad grobom vsako noč. In v Podlesji vedeli so o njih pripovedovati, da je bilo poslušalcu tesno pri srci in neveselo v glavi o teh pripovedkah pravljicarjev. V teh plamenčkih so baje duše najlepših devotk, katere se maščujejo nad mladeniči zaradi nezveste ljubezni. In o tem maščevanju, ki ni poznalo usmiljenja, krožile so strašne pripovedke mej narodom v Podlesji. Za Jiřicami na lokah bliščala je tudi taka veša. Pomnili so jo pradedje, a trepeče ondu do današnjega dne. Na Podlesji upogumil se je marsikdo, da je zagovarjal vešo, a nikedar še nikomur ni koristilo. Takega zagovornika je najpreje zvalila za saboj in ga zapeljala, da o njem večkrat ni bilo ničesar več slišati. In

v črno človeško dušo, ne pa, da bi mu slepo zapupali, kajti on svojo pogubo skriva in je z židom v tem oziru pravi rodni brat. Na stražo torej slovenski kmetje!“

Da, imejmo toliko narodnega ponosa v sebi, da se teh nemških kolonistov ubranimo. Ne bodimo šolobarde, kajti mehkuznost naša prinaša nam le nesrečo in gotovi pogin. Odstranimo vsaj v tem oziru svojo „golobičjo naravo“, katera je pravo za pravo uzrok, da sovragom našim toliko raste pogum, ter pokažimo svetu, da dokler mu solnce na zemljo sije, dokler se mu krv po žilah lije, Slovec svoj dom — ljubi! Naudahnjeni s to ljubeznijo, podajmo se vsi složno in neustrašno na delo. „Naprej zastava Slave!“

Domače stvari.

— (Taff eova doba) kaže odlično aristokratsko lice, v tej zadevi je vodja naše notranje politike skrajno dosleden, v tej zadevi drži se gotovega programa. Poglejmo le načelnike naših državnih in avtonomnih upravnih oblastev! Namestnik na Češkem je grof Fran Thun, vrhovni deželni maršal je knez Lobkovic. V Galiciji je grof Badeni namestnik, grof Tarnovski deželni maršal. Na Dolenjem Avstrijskem bil je včeraj namestnikom imenovan grof Kielmannsegg, deželni maršal pa je grof Kinski. Na Solnograškem je namestnik grof Thun, deželni glavar grof Chorinsky. Na Gorenjem Avstrijskem je namestnik grof Merveldt, deželni glavar grof Brandis. Deželni glavar na Štajerskem je grof Wurmbraun, na Goriškem grof Coronini, v Dalmaciji conte Vojnović. Tu so našeti samo grofi, da bi hoteli navesti vse druge nižje plemenitnike, trebalo bi preveč prostora. Seveda si pri tem mislimo, da vodijo grofa Taaffeja najboljši nagibi, da pri imenovanji gleda na sposobnost in na plemeniti rod svojih upravnih uradnikov.

— (Vabilo k rednemu občnemu zboru „Glasbene Matice“ v Ljubljani,) kateri bode dne 12. oktobra 1889. v društvenih prostorih (Virantova hiša) ob 7. uri zvečer. Uspored: 1. Nagovor prvosednika. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju. 3. Poročilo blagajnikov. 4. Volitev novega odbora. 5. Posamni nasveti. Č. gg. člane uljudno prosimo, da se tega zbora mnogoštevilno udeležiti izvolijo. Odbor.

— (Vladika Strossmayer) dobil je od generala dominikanskega reda krasno izdelano pismo, s katerim se uvrščuje v bratstvo reda sv. Dominika.

— (V mestno hranilnico Ljubljansko) bilo je do včerajšnjega dne uloženi 34.814 gl.

— (Imenovanje.) Župnikom v Smeledniku imenovan je gosp. Janez Karlin, doslej župnik v Dobrničah.

— (Nikola pl. Badovinac) c. kr. dvorski svetnik, bivši župan mesta Zagreba, bil je danes na očeh po dr. Bocku v Ljubljani srečno operiran.

— (Iz Zagreba.) Po vzgledu dr. Barčiča naznanila sta tudi poslance Valušnik in Urpani da izstopita iz kluba stranke prava.

— (Glasbena Matica) pošilja ta teden društvene muzikalije za leto 1889. Ker so se pri-

kedar je zvečer po zvonjenji zabliščal plamenček, odvrnili so mladeniči vselej hitro obraze in pohiteli pod streho. Človek baje izgubi um, kakor bi se napil čarodejnih korenov. —

V sobi razsvetlilo se je najedenkrat, kakor bi bile stene poškopljene s krvjo, in v istem trenutku začul se je s cerkvenega stolpa zvon — vedno pretrgano zvoneč. Gorelo je nedvojbeno v najbližnji okolici. Zvon zvenel je temneje in temneje, njegov glas podoben je bil tesnemu stokanju. Po vasi ozivali so se močni glasovi, švigale so z mrzlično hitrostjo postave, in po snegu škripala so kola s sodi.

Mladi duhovnik pristopil je k oknu. Po vasi bilo je svetlo kakor po dnevi. Zvon umolkši za nekaj hip, zazvonil je znova, a strašneje in glasneje, kakor bi bilo nekje jako hudo.

„V Jiřicah — Ouřadova hiša!“

„Nazaj s konji! — Slišite? — Naj zgori! Za njega naj bi se trudili!“

„Le idite in gasite! — Zlo mora biti, žar se širi — ali ne vidite? Hiše stoje ondu v jedni vstii. In seljaki so proč i... Hitro, hitro! Še jedne konje! — Drugi sod leži v ovčjem hlevu!“

„Ves je razbit! — Brez obročev!“

(Dalje prih.)

četkom tega leta tudi razpošiljale muzikalije, opomniti nam je, da so te veljale za društveno leto 1887/88., sedanje pa da veljajo za leto 1888/89. Ker društveno leto teče od 15. septembra do 15. septembra, kakor vsako šolsko leto sploh, dostavljamo dalje, da se ob enem zaradi priložnosti po pošti poslanim muzikalijam pridete poštne nakaznice, katere le treba izpolniti in do „Glasbene Matice“ odposlati društvenino za leto 1889/90 oziroma zastanke iz prejšnjih let. Opozorjamo še častite društvenike, da ima „Glasbina Matica“ svoj propisani občni zbor dne 12. t. m. zvečer ob 7. uri v društvenih prostorih v Virantovi hiši. Odbor.

— (Občinske volitve v Novicerkvi) so se narodno završile, zopet izvoljen je narodni župan, navzlic umešavanja vojniških nametnikov.

— (Slovenci v Ameriki) se živo spominjajo daljne domovine, katerej so ohranili tudi onkraj atlantskega morja staro ljubezen. Iz Minesote dobili smo namreč danes od g. Ivana Pakiža naslednje pismo: „Dne 15. avgusta imeli smo prvo, dne 18. avgusta t. l. drugo zborovanje zaradi podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, katero smo tudi srečno ustanovili in katera tako izvrstno uspeva, da šteje že nad sto in petdeset članov. Upamo, da se bode to število še pomnožilo in da bode ustopilo še mnogo naših narodnih bratov. Idejo za to društvo sprožili so vsega spoštovanja vredni g. Fran Ks. Bajec, dijak v Mariam Park, v Minesoti, rodom Ljubljčan, velečastiti tukajšnji župnik, gosp. Josip Buh, rodom Gorenjec, in g. Ignacij Tancik, rodom z Dolenjskega, iz Metlike. Tem gospodom zahvaljujemo se vsi udje podružnice sv. Cirila in Metoda, da so to društvo osnovali in jih prosimo, da nam ostanejo vedno na krmilu. V odbor so voljeni: Načelnikom društva gosp. župnik Josip Buh. Častnim članom g. Fran Ks. Bajec, dijak v Mariam Park. — Anton Heglar, predsednik; Marko Plut, podpredsednik; Ign. Tancik, tajnik; Iv. Bartol, blagajnik; Josip Agnič, knjižničar. Gospodarskemu odseku je načelnik g. Franjo Tancik, odbornika gg. Iv. Simončič in Jos. Skale. Knjižnični odsek: Načelnik Josip Smuk, odbornika Pavl. Zalč in Ivan Režek. Bolniški odsek: Načelnik Matija Curk, odbornika Jakob Majerle in Jakob Malarič. Voditeljem društva pri izletih bil je jednoglasno izvoljen g. Ivan Pakiž. Tako smo se tukaj na ameriških tleh, daleč od drage domovine srečno organizovali in stopili v kolo prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda, katerej hočemo ostati zvesti člani. Pozdravljamo vse rojake in jim iz daljine podajemo krepko desnico.

— (Kako pravi Nemci ljubijo zloglasnega Vestenecka.) Dunajski „Deutsches Volksblatt“ priobčilo je sledeči dopis: „r. Salzburg, 29. September. (Der Director der Unfallversicherungsanstalt.) Das österreichische Missgeschick, lobenswerthe Einrichtungen durch ungeschickte Persönlichkeiten zu verderben, hat sich wieder einmal bei der Constituirung der Unfallversicherungsanstalt gezeigt. Diese wählte nämlich per majora den „liberalen Märtyrer“, ehemaligen Bezirkshauptmann und jetzigen Handelskammer-Secretär v. Vestenegg zum Director, um diesem Manne durch Verleihung dieser Stelle unter Beibehaltung des Handelskammer-Secretariates seine — Rangirung zu ermöglichen! Ob eine solche Aemtercummulirung für die wichtigen Amtsgeschäfte einer drei Kronländer umfassenden Anstalt zweckmässig ist, darum scheeren sich die liberalen Herren nicht.“

— („Glasbena Matica“) je izdala letos „Teoretično-praktično klavirsko šolo“, spisal Ant. Foerster. Op. 40. III. zvezek. Cena 1 gld. 10 kr. — Kakor v prejšnjih zvezkih, tako tudi tu takoj spoznamo pravega pedagoga in umetnika, kateri polagoma, od lahkega do težjega, vodi učence do dovršene tehnike in dobrega muzikalnega okusa. Na podlagi dur-škal nam podaje skladatelj v prav klasični obliki instruktivne „Etude“ (poslednje so kratke, da učenca ne utrudijo) in razne slovanske in druge narodne pesni, s katerimi takoj pridobi mlado srce. Navajam tu le nekatere: Šproup: „Kje dom je moj?“, Gerbič „Čebele“, Nedved „Moj dom“. — Začenši z g-dur škalom (c-dur je že v II. zvezku) prinaša najprej lažje dur-tonove načine d, a — preide na f, b, es — potem še le e, as, h in konča z enharmoničnimi fis — ges, cis — des-dur, kar je metodično in tudi harmonično opravičeno. Da bi pridnim in marljivim učencem napravil nekako veselje, prinaša jim v spodbudo

„Schubertove valčke“ prirejene čveteroročno, ki jih je skladatelj izbral iz Schubertovih del in jih uporabil v raznih dur-tonovih načinih. Šola obsega vaje, ki se dajo na razne načine igrati, o katerih lahko rečemo, da jako prijetno vzbujajo fantazijo gojencu; nadalje vaje o deljenih akordih (tudi sinkopovane), razne prstne vaje, in sicer take, ki se igrajo na vseh temeljnih dur-tonovih načinih, da se učenec vadi tudi v transponovanji. Temeljito razlaga in predčuje trijole (ako pride trijola na dve jednaki noti), menjava prstov na isti tipki, kromatično lestvico, dve piki pri noti, arpedžijo in glasbene olepšave. Konečno kaže, kako se marsikaj skrajšano piše in seznanja učence z manj navadnim 9/8 in 12/8 taktom. Omenjati nam je še posebe številke nad notami za stavo prstov, kar je tu kaj dovršeno. Marsikomu se bode morda dozdevala „šola“ težka, a to je le navidezno; učencem, ki se od početka vadijo po tej šoli, ne bode delala težav, ako pomislimo, da so gojenci že iz prejšnjih zvezkov pripravljeni na to in da je skladatelj zabeležil te vaje iz svoje mnogoletne prakse. Ta šola je izredne važnosti, ker ne dobimo kmalu toliko raznovrstnih in vsestranskih vaj, kakor v tej šoli, v kateri vežba jednakomerno obe roki, kar se pogreša v marsikaterih šolah — osobito pa, ker nam ustvarja tehnične izraze, vsled katerih nam je moči poučevati v materinem jeziku, za kar smo g. Foersterju posebno hvaležni. Dobro došla bode šola gojencem v vajo in nič manj učiteljem v metodični navod pri poučevanju klavirja. Papir je gladek in trd, kar je pri šolah, ki se dosti prelistavajo, zelo potrebno, — tisk lep in razločen, tako da je vnanje lice šole primeren okvir njenim biserom.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi dne 12. oktobra svojo peto redno zborovo sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika, 2. poročilo odborovo, 3. slučajnosti. Lokal: VII. Lerchenfelderstrasse št. 45, pri Schmidtleitners Restauration, začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Od Savinje) se nam piše: Velika komisija ogleduje te dni v tem letu storjeno delo regulovanja Savinje. O praktičnosti in stalnosti tega regulovanja je prebivalstvo različnih mislij, jedno je pa gotovo, da vsaka povodenj napravljene nasipe na nekaterih mestih predira in da po takem ni misliti, kedaj bode regulovanju konec. Deželni zbor štajerski snide se 10. t. m. in kakor se govori, bo se postava za regulovanje Savinje, katera poteče letos, zopet podaljšati. Da pa č. g. poslanca g. dr. Srnec in g. Miha Vošnjak pravo mnenje o tem nameravanem podalšanji postave o regulovanji Savinje poizvesta, bilo bi potrebno, da prideta ta dva poslanca mej svoje volilce v Savinjsko dolino in se o tej zadevi z volilci pogovorita. To pa že sedaj rečemo, da se ta postava ne sme več tako napraviti, da bi občine oziroma adjacenci tudi za regulovanje plačevali, kajti to ni več mogoče.

— (Namestništvo v Trstu) priznalo je na podlagi komisijonalnih poizvedeb celi vrsti vinogradnikov, katerih vinogradi so se zaradi filoksere uničili, primerne odškodnine. Tako sta dobila dva posestnika v Skorkoli 346 gld. 42 kr. sedem posestnikov v Škednji 88 gld., 15 družih posestnikov pa 240 gld. 99 kr.

— (V Slovenskih goricah) dež močno nagaja. Vsi potoki so izstopili in doline so preplavljene in tako uničena vsa živinska paša.

— (S Hrvatskega) naznanjajo se povodnji. Sava stopila je čez bregove, pri Veleševci na dveh krajih predrla nasipe in preplavila pet vasij, katere so do streh v vodi. Vsled velike vode podrl se je most pri Martinski vesi in promet s Siskom je pretrgan.

— (V Krapinske Toplice) došlo je letos 5130 gostov. Največ bilo jih je iz Štajerske, namreč 2185, potem iz Hrvatske 1530, iz Kranjske 591, iz Koroške 508.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Slovenski Bistrici, eventualno v drugem okraji. Prošnje do 24. t. m. — Pri okrožnem sodišči v Novem mestu razpisano je mesto tajniškega svetnika v VIII. razredu. Prošnje do 24. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 8. oktobra. Car dojde jutri ali pa v petek v Berolin in bode stanoval v palači ruskega veleposlaništva. Za petek popo-

ludne določen je obed v beli dvorani, zvečer slavnostna predstava v opernem gledališču, v soboto lov v Letzlingenu, v nedeljo zajutrek pri polku car Aleksander, zvečer pa odhod. Bismarck dojde jutri semkaj.

Peterburg 8. oktobra. Povodom poročnih slavnostij v Atenah odplujejo od ruske strani križar „Admiral Kornilov“, oklopna fregata „Minie“, topnjača „Črnomorec“, avizo „Psesuape“ in najbrže tudi oklopna fregata „Vladimir Monomah“ v Pirej.

Jersey 8. oktobra. Boulanger je London ostavil in danes dopoldne semkaj dospel. Nastanil se je v Saint-Arbinu.

Maribor 9. oktobra. V duhovniških krogih se govori, da nihče izmed naše slovenske duhovščine ne bode škof lavantinski. V Gradci in na Dunaji hočejo nam uriniti Nemca, nadškof se še brani. Slovenski voditelji u Štajerskem nameravajo sklicati tabore in slovesno ugovarjati nakanam take politike.

Praga 9. oktobra. „Hlas Naroda“, glasilo Staročehov razpravlja, da bode Mladočehov eventualni predlog glede adrese, v kateri bi se prosilo za kronanje, od strani deželnozborske večine jednostavno odklonjen, kajti jedino to, da je Thun imenovan namestnikom, še ni dovolj, da bi se položaj smel zmatrati ugodnim za rešitev tako važnega vprašanja.

Dunaj 9. oktobra. „Wiener Zeitung“ objavlja, da je namestnik Possinger na svojo prošnjo umirovljen z izrazom zopetnega popolnega najvišjega priznanja za dolgoletno zvesto in udano službovanje. Dalje objavlja imenovanje njegovega namestnika gr. Kielmannsegga.

Razne vesti.

* (V Peterburgu) osnujejo tovarno za izdelovanje perila, kjer bodo električni stroji gonili šivalne stroje. Jeden električni stroj bode gonil po dvajset šivalnih strojev.

* (O Kitajcih) priobčilo je angleški zdravnik ki je dlje časa živel v Kitaji v „Deutsche Medicinische Zeitung“ več zanimivih drobtin. Po poročilih tega lista ne poznajo Kitajci razdraženja živcev. Kitajec lahko celi dan piše, prede, kuje zlato, ali kaj drugega jednoobraznega dela, pa se ne naveliča. To lastnost kaže Kitajec že v zgodnji mladosti, zato pa na Kitajskem ni neubogljivih otrok. Otroci kitajski celi dan sede v šoli brez prestanka. Sporta in iger Kitajec ne pozna. Spi lahko, kjer si bodi; pod ropotajočim strojem, sredi največjega hrupa ali otroškega kričanja, na goli zemlji, na klopi ali pa v postelji.

Zahvala.

Dne 1. septembra t. l. so Divači s svojim pohodom počastili: Sokoli Ljubljanski, Tržaški in Goriški; udeležila so se tega izleta tudi druga rodoljubna društva in bilo je poleg teh vrlih društev še prav mnogo odličnega občinstva.

Prvi dan septembra 1889. leta ostane Divači nepozabljen; s ponosom se bode nanj spominjala!

Da pa je prišlo do tega krasnega izleta, se imamo največ zahvaliti vrlemu „Sokolu Ljubljanskemu“. Zato mu tem potom izrekamo najtoplejšo zahvalo.

Srčna naša zahvala naj pa doni tudi Tržaškim in Goriškim Sokolom, kakor tudi drugim narodnim društvom in posameznim izletnikom, ki so Divačo v tako obilnem številu obiskali, pred vsem pa vrlim Nabrežincem in Sežancem, ki so se nam tem povodom pokazali prave prijatelje.

V Divači 1. oktobra 1889.

Divaški občinarji.

Listnica upravnistva: Gosp. J. P. ... v Minnesotti: Hvala, prejeli. Naročnina je plačana do konec oktobra t. l. Knjižico pošljemo. — Pozdrav vsem vrlim možakom.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

7. oktobra.

Pri Maili: Kloss, Schink, Jaklič, Kerschbaumer, Glau, Moser, Maschek, Lichtenberg z Dunaja. — Reinhard iz Grada. — Jurkovič, Arko iz Zagreba. — Müllner iz Monakovega.

Pri Slonu: Bauman iz Poljčan. — Hattler iz Beljaka. — Gasparini s Trimorskega. — Markl s Trbiža. — Goldstein iz Velike Kaniže.

Pri avstrijskem cesarji: Tomšič z Reke. — Možina iz Gorice.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh povenjen, kgr.	68
Rež,	5	Surovo maslo,	70
Ječmen,	4 33	Jajce, jedno :	3
Oves,	3	Mleko, liter	8
Ajda,	5	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 66	Telečje	60
Koruza,	5	Svinjsko	60
Krompir,	2 67	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec.	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	10 50	Seno, 100 kilo.	2 23
Maslo, kgr.	84	Slama,	2 23
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	60	" mehka, 4	4 15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
8. okt.	7. zjutraj	732.6 mm.	11.5° C	brezv.	megla	2 50 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	15.8° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	734.4 mm.	12.8° C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.1°, za 2.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9 oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.90	gld. 83.95
Srebrna renta	" 84.85	" 84.90
Zlata renta	" 110.70	" 110.70
5% marčna renta	" 99.75	" 99.70
Akcije narodne banke	" 922.00	" 922.00
Kreditne akcije	" 306.25	" 305.75
London	" 119.60	" 119.40
Srebro	"	"
Napol.	" 9.47 1/2	" 9.47
C. kr. cekini	" 5.67	" 5.67
Nemške marke	" 58.35	" 58.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176 " 25 "
Ogerska zlata renta 4%	" 100	" 55 "
Ogerska papirna renta 5%	" 95	" 60 "
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	"	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122 " "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	120	" "
Kreditne srečke	100 gld.	181 " 50 "
Budolfove srečke	10	" "
Akcije anglo-avstr. banke	120	" 70 "
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	231	" "

Izurjen dacar

vsprejme se v službo.

Prošnje do 15. t. m.

V Kamniku, dne 6 oktobra 1889.

(827-3)

Fischer s. r.

Naznanilo.

Zaradi izvršitve

dostavbe poslopja za fabrikacijo to-
baka za pušenje pri c. kr. glavni
tobačni tovarni v Ljubljani

je objavljen v uradnem delu lista „Lai-
bacher Zeitung“ ponudbeni razglas z
obrokom za uložbo dne 9. novem-
bra 1889.

Privoljena svota stavbe iznaša 42
tisoč 370 gold. 40 kr. ter se morejo
ogledati načrti, proračuni, kakor tudi
stavbinski pogoji pri

c. kr. glavni tobačni tovarni v Ljubljani.

Pokusite češke sušenke!

Preverite se, da so najdelikatnejši prigrizek k čaju,
kavi, čokoladi, vinu in likerom in nadkrijujejo s svojo
pripravo in godnostjo vse podobne in proslavljane fabri-
kate biskitov ter so jako po cenit.

Sušenke imajo neprecenljive redilne, zdravotne in
štedilne lastnosti, zaradi katerih so postale neobhodno
vsakdanje pečivo vsacega gospodinjstva.

Božične sušenke

so posebna novost po izvirnih in Pariških uzorih — naj-
krasnejše in najprimernejše okrasilo za božična dre-
vesca.

Ceniki pošljejo se na zahtevanje franko.

Ladislav Jiránek

tovarna za sušenke (903-4)

v Lužci p. Jenšovice, na Češkem.

Glavno zalogo v Ljubljani

ima

Anton Stucal

v Šelenburgovih ulicah šte. 4.

Zakupni razglas.

Zakupna obravnava bode											Opazka			
dne	v po- staji in uradu	za za- kupno postajo	s sedanjimi konku- renčnimi krajci	za čas		za sledeče vojaške oskrbovalne po- trebsčine		Približna tekoča letna potrebščina ovsa znaša v nastopnih postajah	meterskih centov	varščina goldi- narjev				
				od	do	vsak dan								
						kruha	ovsa							
							840					3360	4200	5040
							gramov							
							porcij							
I. Za garnizujoče čete, zavode, osamljene in deželno- brambovske čete:														
21. oktobra 1889 ob 10. uri dopoldne	Gradec	pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu	Bruck na M.	—		312	7	—	—	85	II. Za dopustnike, rezerviste, na- domestne re- zerviste in de- želne bram- bovsce, ki se po- ključejo k voja- škim vajam: V Ljubnem: Približna skupna potrebščina: 5000 porcij kruha.			
			Marein	—		25	—	—	—	—				
			Judenburg	—		336	—	—	—	—				
			Ljubno	—		30	—	—	—	—				
			Strass	—		151	4	151	—	2400				
			Radgona	—		260	2	53	81	2300				
			Piber	—		44	—	—	—	—				
5% ponujanih cen za vso oddajno dolžnost za ves čas zakupa.														
III. Za prehode: V vseh poleg nave- denih postajah se ima ponuditi zala- ganje potrebsčine po točki IV. zvezka pogojev n. pr. po Lit. A. a—c. " " B.														

1. Javna obravnava se vrši zgoraj navedeni dan pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Gradci z vsprejetjem pismenih ponudb (izključivši ustne ponudbe).

Podjetniki, ki vojaški upravi neso znani, morajo se skazati s spričevalom trgovske in obrtne zbor-
nice, oziroma taki obrtvalci, ki nimajo firme, s spričevalom političnega oblastva prve stopinje o
njih solidnosti in zalagalnej zmožnosti v obsegu ponujane množine predmetov. To spričevalo pa
mora biti najnovejšega datuma in se ima doposlati na prošnjo stranke potom imenovane zbornice
oziroma političnega oblastva vsaj dan pred obravnavo c. kr. magacinu. Nasledki kake zamude zade-
vajo le stranko.

2. Pismene ponudbe imajo zgoraj določeni dan vsaj do 10. ure dopoldne doiti obravnavalnej
komisiji. Na pozneje ali brzojavnim potom došle ponudbe se ne bode oziralo. Ko bi se v kakej
ponudbi cenitveni nastavek v številkah in pismenih ne ujemal, zmatra se oni v pismenih za pravi.

3. Skupne ponudbe, to je ponudbe, v katerih se izgovarjava nerazdeljena oddaja vse potrebsčine vseh
ali več preskrbovalnih predmetov z izrecnim pristavkom, da bi se ne vsprejelo zalaganje, če se po-
nudba le deloma potrdi, se ne dopuščajo.

4. Natančnejši pogoji in ponudbeni vzorec se lahko vsak dan od 8 do 12 ure dopolu-
dne pri vojaškem preskrbovalnem magacinu v Gradci ogledajo, kjer je razpoložen v dveh jednako
se glasečih listinah nalašč za to obravnavo pripravljeni zvezek pogojev ddo. Gradec z dne 1. ok-
tobra 1889.

5. Občine so vsekako oproščene uložitve varščine ali kavcije in se na razpisano zakupno preskrbovanje
vojaških potrebsčin posebno opozarjajo. Tudi se dobi pri preskrbovalnem magacinu tiskovina „Arren-
dirungs-Bedingnisshett“ proti plačilu ali dopošiljlatvi zvezka 4 kr. za tiskano polo.

6. Ponudbe za oddajo potrebsčin za prehode staviti so v zmislu točke IV. zvezka pogojev.

7. Oddaja se vrši (loco) v zgorej navedenih postajah. Konkurenčnih krajev teh postaj ni.

8. Ponudniki odreko se glede izjave vojne uprave o vsprejetji ponudb, da bi se morala držati v § 862
obč. drž. zak. potem v članih 318 in 319 avstrijskega in §§ 314 in 315 ogerskega trg. zak. za vspre-
jetje obljub ali ponudb določenih obrokov.

9. Vojaški kruh se peče iz ržene moke (in le če rži ni, iz sorščine), pri čemer se odloči 15% otrobij.
Iz meterskega centa se ima speči 168 porcij ali 84 štruc in se ima za vsak popečen meterski
cent moke porabiti 1 kilogram soli.

Vojaški kruh se mora peči v štrucah à 2 porcij, ki tehtajo v testu po 1920 in pečene po 1680
gramov.

10. Kruh in oves se oddaja od petih do petih dnij, vendar se morejo glede ovsu od petih do petih
dnij predpisani oddajni obroki, če dopuščajo krajne razmere in interes čete to brez večjih stroškov
za erar, podaljšati na deset oziroma petnajst dnij.

11. Ponudbe se stavijo za porcijo kruha à 840 gramov in za porcijo ovsu à 3350
gramov.

12. Vsak ponudnik ima izrecno opaziti, da se podvrže določbam za to obravnavo določenega zvezka
pogojev z dne 1. oktobra 1889.

13. Na ponudbe, ki obsezajo krajšo zavezanost nego 14 dnij, se ne bode oziralo.

V Gradci, dne 1. oktobra 1889.

Upravna komisija

c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.